

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 7. kolovoza 2019.

Analiza presude

Škrli protiv Hrvatske
br. zahtjeva 32953/13
povreda čl. 6. st. 1. – pravo na pošteno suđenje

Propust suca da se izuzme od suđenja u predmetu, iako je bio svjestan okolnosti koje zahtijevaju njegovo izuzeće uzrokovao je povredu prava podnositelja zahtjeva na pošteno suđenje

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud) je 11. srpnja 2019., u vijeću od sedam sudaca donio presudu (uz jedno izdvojeno mišljenje) kojom je utvrdio da je podnositelju zahtjeva g. Škrliju povrijeđeno pravo na pošteno suđenje zajamčeno čl. 6. stavkom 1 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija) zbog toga što se sudac Prekršajnog suda u Pazinu nije izuzeo od suđenja u postupku protiv podnositelja.

Protiv podnositelja zahtjeva su se pred Prekršajnim sudom u Pazinu vodila dva postupka radi počinjenja prometnih prekršaja u kojima je sudio isti sudac. U lipnju 2012. u prvom postupku je podnositelj podnio zahtjev za izuzeće, sudac je zastao s radom na predmetu, dao pisanu izjavu kojom je predložio prihvatiti zahtjev jer je sa podnositeljevom majkom bio u profesionalnom, Predsjednica Prekršajnog suda u Pazinu izuzela je navedenog suca od vođenja tog postupka zbog postojanja okolnosti iz čl. 104. st. 2. Prekršajnog zakona koje izazivaju sumnju u nepristranost suca. Međutim, svega nekoliko dana kasnije, u drugom postupku se taj sudac nije izuzeo već je zakazao raspravu, te donio osuđujuću presudu i podnositelju izrekao novčanu kaznu.

Prema ustaljenoj sudskoj praksi Europskog suda (vidi [Denisov protiv Ukrajine](#) [VV], § 61-63) postojanje nepristranosti mora se utvrditi prema; (i) subjektivnom testu, pri čemu se mora voditi računa o osobnom uvjerenju i ponašanju određenog suca - je li sudac imao bilo kakve osobne predrasude ili pristranosti u određenom slučaju i (ii) objektivnom testu, odnosno utvrđivanjem je li, osim osobnog ponašanja bilo kojeg od njegovih članova, sam sud, između ostalog, njegov sastav pružio dovoljna jamstva za isključenje bilo kakve legitimne sumnje u poštovanje njegove nepristranosti.

U odnosu na konkretni predmet, Europski sud je zaključio kako nije vjerojatno da se situacija u samo nekoliko dana mogla promijeniti te je stoga sudac morao biti svjestan okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće i u drugom predmetu. To je dovelo do situacije koja je mogla

izazvati opravdane sumnje u njegovu nepristranost, a koje sumnje nisu bez objektivnog opravdanja, i koje čak ukazuju na osobnu pristranost motiviranu sučevim animozitetom prema majci podnositelj zahtjeva, također sutkinji istoga suda.

Nadalje, Europski sud je istaknuo da se svaki sudac mora izuzeti kada postoji legitiman razlog za bojazan da nije nepristran.

U konkretnom slučaju, Europski sud je smatrao da u situaciji u kojoj je sudac bio svjestan okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće prije rasprave koja je dovela do osude podnositelja, nije bilo potrebe odlučivati o tome je li podnositelj podnio zahtjev za izuzeće suca ili nije, već je sam sudac trebao odmah obavijestiti predsjednika suda i zatražiti otklon od rada na predmetu.

Sama činjenica da je sudio sudac koji je i sam priznao postojanje okolnosti koje opravdavaju njegovo izuzeće, dovela je do umanjenja izgleda za poštenim suđenjem. Taj nedostatak nije ispravio niti Ustavni sud, povodom ustavne tužbe podnositelja zahtjeva, iako je bio ovlašten ukinuti predmetnu odluku redovnog/ih suda/ova.

Slijedom navedenog, Europski sud je utvrdio povredu čl. 6. st.1. Konvencije.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2019. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskom sudom za ljudska prava